

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Μαρτίου 2012

σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η δημιουργία ενιαίας αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές σε ευρώ, χωρίς καμία διάκριση μεταξύ των εθνικών και διασυνοριακών πληρωμών, είναι απαραίτητη για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για τον σκοπό αυτό, το έργο για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών σε ευρώ («ΕΧΠΕ») αποσκοπεί στην ανάπτυξη κοινών υπηρεσιών πληρωμών εντός της Ένωσης οι οποίες θα αντικαταστήσουν τις υφιστάμενες εθνικές υπηρεσίες πληρωμών. Ως αποτέλεσμα της καθιέρωσης ανοιχτών, κοινών προτύπων, κανόνων και πρακτικών πληρωμών και μέσω της ενιαίας διεκπεραίωσης πληρωμών, ο ΕΧΠΕ θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ένωσης ασφαλείς, φιλικές προς τον χρήστη και αξιόπιστες υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ σε ανταγωνιστικές τιμές. Αυτό θα πρέπει να ισχύει για τις πληρωμές του ΕΧΠΕ, εντός και διαμέσου των εθνικών συνόρων, με τους ίδιους βασικούς όρους και σύμφωνα με τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις, ασχέτως του τύπου των πληρωμών αυτών στο εσωτερικό της Ένωσης. Ο ΕΧΠΕ θα πρέπει να ολοκληρωθεί κατά τρόπο ο οποίος να διευκολύνει την πρόσβαση νέων φορέων στην αγορά και την ανάπτυξη νέων προϊόντων και να δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες για αυξημένο ανταγωνισμό στις υπηρεσίες πληρωμών και για την απρόσκοπτη ανάπτυξη και ταχεία υλοποίηση καινοτομιών που σχετίζονται με τις πληρωμές εντός της Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ θα πρέπει να υποστούν πτωτική πίεση στις τιμές τους, με βάση τον βέλτιστο συνδυασμό λύσεων στην κατηγορία τους (best-of-breed), ως επακόλουθο της βελτίωσης των οικονομιών κλίμακας, της αύξησης της λειτουργικής απόδοσης και της ενίσχυσης του ανταγωνισμού. Αυτό θα έχει σημαντικά αποτελέσματα, ιδίως

στα κράτη μέλη όπου οι πληρωμές είναι σχετικά δαπανηρές σε σύγκριση με άλλα κράτη μέλη. Η μετάβαση στον ΕΧΠΕ δεν θα πρέπει επομένως να συνοδεύεται από γενικές αυξήσεις τιμών για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών («χρήστες ΥΠ»), εν γένει, και για τους καταναλωτές ειδικότερα. Αντίθετα, όποτε ο χρήστης ΥΠ είναι καταναλωτής, θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η αρχή της μη είσπραξης υψηλότερων προμηθειών. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί την εξέλιξη των τιμών στον τομέα των πληρωμών και καλείται να εκπονεί ετήσια ανάλυση για το θέμα αυτό.

(2) Η επιτυχία του ΕΧΠΕ είναι πολύ σημαντική από οικονομικής και πολιτικής πλευράς. Το ΕΧΠΕ είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» η οποία στοχεύει σε μια πιο έξυπνη οικονομία όπου η ευημερία θα προκύπτει από την καινοτομία και από την αποδοτικότερη χρήση των διαθέσιμων πόρων. Τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσω των ψηφισμάτων του στις 12 Μαρτίου 2009 ⁽⁴⁾ και στις 10 Μαρτίου 2010 ⁽⁵⁾ περί της υλοποίησης του ΕΧΠΕ, όσο και το Συμβούλιο με τα συμπεράσματα που ενέκρινε στις 2 Δεκεμβρίου 2009, έχουν τονίσει τη σημασία της επίτευξης ταχείας μετάβασης στον ΕΧΠΕ.

(3) Η οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά ⁽⁶⁾ παρέχει μια σύγχρονη νομική βάση για τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς πληρωμών, της οποίας ο ΕΧΠΕ αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο.

(4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα ⁽⁷⁾ προσφέρει επίσης ορισμένα μέσα διευκόλυνσης για την επιτυχία του ΕΧΠΕ όπως την επέκταση της αρχής της ισότητας των επιβαρύνσεων στις διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις και την προ-βασισμότητα για πράξεις άμεσες χρέωσης.

(5) Οι προσπάθειες αυτορύθμισης του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα μέσω της πρωτοβουλίας για τον ΕΧΠΕ δεν έχουν αποδειχθεί επαρκείς για την προώθηση της εναρμονισμένης μετάβασης σε ενωσιακών διαστάσεων και εσθώτα μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων, τόσο στην πλευρά της προσφοράς, όσο και στην πλευρά της ζήτησης. Ειδικότερα, τα συμφέροντα των καταναλωτών και άλλων χρηστών δεν έχουν ληφθεί υπόψη επαρκώς και κατά τρόπο διαφανή. Θα πρέπει να ακούγεται η φωνή όλων των ενδιαφερομένων. Επιπλέον, η αυτορυθμιστική αυτή διαδικασία δεν έχει υπαχθεί σε κατάλληλους μηχανισμούς διακυβέρνησης, γεγονός που μπορεί να εξηγήσει εν μέρει την αργή υιοθέτηση από την πλευρά της ζήτησης. Ενώ η πρόσφατη δημιουργία του Συμβουλίου του ΕΧΠΕ αντιπροσωπεύει μια σημαντική βελτίωση στη διακυβέρνηση του έργου ΕΧΠΕ, η διακυβέρνηση εξακολουθεί

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 25.5.2011, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 218 της 23.7.2011, σ. 74.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2012.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 87 E της 1.4.2010, σ. 166.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 349 E της 22.12.2010, σ. 43.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11.

- να βρίσκεται θεμελιωδώς και επισήμως στα χέρια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πληρωμών (ΕΣΠ). Η Επιτροπή θα πρέπει συνεπώς να επανεξετάσει το οργανωτικό πλαίσιο διακυβέρνησης του έργου ΕΧΠΕ στο σύνολό του πριν από το τέλος του 2012 και ενδεχομένως να υποβάλει σχετική πρόταση. Κατά την επανεξέταση αυτή θα πρέπει να εξεταστεί, μεταξύ άλλων, η σύνθεση του ΕΣΠ, η αλληλεπίδραση μεταξύ του ΕΣΠ και μιας ευρύτερης δομής διακυβέρνησης, όπως είναι το Συμβούλιο του ΕΧΠΕ, καθώς και ο ρόλος της εν λόγω ευρύτερης δομής διακυβέρνησης.
- (6) Μόνο η ταχεία και ολοκληρωμένη μετάβαση σε μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις ανά την Ένωση θα αποφέρει τα πλήρη οφέλη μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, ώστε να εξαλειφθεί το υψηλό κόστος της παράλληλης λειτουργίας των «κλιροδοτημένων» προϊόντων και των προϊόντων του ΕΧΠΕ. Πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν κανόνες που θα καλύπτουν την εκτέλεση του συνόλου των πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σε ευρώ εντός της Ένωσης. Ωστόσο, στην παρούσα φάση δεν πρέπει να καλύπτονται οι συναλλαγές με κάρτα, εφόσον τα κοινά πρότυπα για τις πληρωμές με κάρτα εντός της Ένωσης βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της ανάπτυξης. Οι αποστολές εμβασμάτων, οι εσωτερικές πληρωμές, οι πράξεις πληρωμής μεγάλων ποσών, οι πληρωμές μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών («πάροχοι ΥΠ») για λογαριασμό των ιδίων και οι πληρωμές μέσω κινητού τηλεφώνου ή μέσω οποιασδήποτε τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή ηλεκτρονικής συσκευής, δεν πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτών των κανόνων, εφόσον οι συγκεκριμένες υπηρεσίες πληρωμών δεν είναι συγκρίσιμες με τις μεταφορές πίστωσης ή τις άμεσες χρεώσεις. Όταν μια κάρτα πληρωμών στο σημείο πώλησης ή κάποια άλλη συσκευή, όπως ένα κινητό τηλέφωνο, χρησιμοποιείται για την εκκίνηση μιας πράξης πληρωμής, είτε στο σημείο πώλησης είτε εξ αποστάσεως, με άμεσο αποτέλεσμα μια μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς και από έναν λογαριασμό πληρωμών που προσδιορίζεται με τους υπάρχοντες εθνικούς βασικούς αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών (BBAN) ή με τον διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (IBAN), η εν λόγω πράξη πληρωμής πρέπει πάντως να καλύπτεται. Επιπροσθέτως, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των πληρωμών που διεκπεραιώνονται μέσω συστημάτων πληρωμής μεγάλων ποσών, όπως ειδικότερα η υψηλή προτεραιότητά τους, ο επιγών χαρακτήρας τους και πρωτίστως το μεγάλο ποσό, οι πληρωμές αυτές δεν είναι σκόπιμο να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Η εξαίρεση αυτή δεν πρέπει να περιλαμβάνει τις άμεσες χρεώσεις, εκτός εάν ο πληρωτής έχει ζητήσει ρητά τη δρομολόγηση της πληρωμής μέσω συστήματος πληρωμής μεγάλων ποσών.
- (7) Σήμερα υπάρχουν διάφορες υπηρεσίες πληρωμών, κυρίως για πληρωμές μέσω του Διαδικτύου, οι οποίες επίσης χρησιμοποιούν τον κωδικό IBAN και τον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης (BIC) και βασίζονται σε μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις αλλά έχουν επιπρόσθετα χαρακτηριστικά. Οι υπηρεσίες αυτές αναμένεται να επεκταθούν πέρα από τα σημερινά εθνικά σύνορά τους και να μπορούν να ικανοποιήσουν την καταναλωτική ζήτηση για καινοτόμες, ασφαλείς και φθηνές υπηρεσίες πληρωμών. Για να μην αποκλειστούν οι εν λόγω υπηρεσίες από την αγορά, οι καταληκτικές ημερομηνίες σχετικά με τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύουν μόνο για τις μεταφορές πίστωσης ή τις άμεσες χρεώσεις στις οποίες βασίζονται οι εν λόγω συναλλαγές.
- (8) Στην τεράστια πλειοψηφία των πράξεων πληρωμών στην Ένωση, είναι δυνατόν να προσδιορισθεί κατά μοναδικό τρόπο ένας λογαριασμός πληρωμών με χρησιμοποίηση μόνο του κωδικού IBAN, χωρίς να παρέχεται επιπροσθέτως ο κωδικός BIC. Ανταποκρινόμενες στην πραγματικότητα αυτή, οι τράπεζες ορισμένων κρατών μελών έχουν ήδη καταρτίσει καταλόγους, βάσεις δεδομένων ή άλλα τεχνικά μέσα για τον προσδιορισμό του κωδικού BIC που αντιστοιχεί σε κάθε κωδικό IBAN. Ο κωδικός BIC χρειάζεται μόνο σε πολύ λίγες εναπομένουσες περιπτώσεις. Φαίνεται αδικαιολόγητο και υπερβολικά οχληρό να υποχρεώνονται όλοι οι πληρωτές και δικαιούχοι σε ολόκληρη την Ένωση να παρέχουν πάντα τον κωδικό BIC επιπλέον του κωδικού IBAN για τις ολιγάριθμες περιπτώσεις όπου αυτό είναι σήμερα αναγκαίο. Μια πολύ απλούστερη προσέγγιση θα ήταν να επιλύουν και να εξαλείφουν αυτές τις περιπτώσεις οι πάροχοι ΥΠ και άλλοι εμπλεκόμενοι όταν ο λογαριασμός πληρωμών δεν μπορεί να προσδιορισθεί κατά σαφή τρόπο με έναν δεδομένο κωδικό IBAN. Χρειάζεται επομένως να αναπτυχθούν τα κατάλληλα τεχνικά μέσα ώστε να μπορούν όλοι οι χρήστες να προσδιορίζουν κατά σαφή τρόπο έναν λογαριασμό πληρωμών μέσω του κωδικού IBAN και μόνο.
- (9) Για την εκτέλεση μιας μεταφοράς πίστωσης, ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου πρέπει να είναι προσβάσιμος. Ως εκ τούτου, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η επιτυχής υιοθέτηση πανενωσιακών υπηρεσιών μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης, πρέπει να επιβληθεί σε ενωσιακό επίπεδο υποχρέωση προσβασιμότητας. Προκειμένου να βελτιωθεί η διαφάνεια, ενδείκνυται επιπλέον η ενοποίηση, σε ενιαία πράξη, αυτής της υποχρέωσης και της υποχρέωσης προσβασιμότητας για τις άμεσες χρεώσεις που έχει ήδη θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 924/2009. Όλοι οι λογαριασμοί πληρωμών δικαιούχων που είναι προσβάσιμοι για εθνική μεταφορά πίστωσης θα πρέπει να είναι προσβάσιμοι και μέσω ενός πανενωσιακού καθεστώτος μεταφορών πίστωσης. Όλοι οι λογαριασμοί πληρωμών πληρωτών που είναι προσβάσιμοι για εθνική άμεση χρέωση θα πρέπει να είναι προσβάσιμοι και μέσω ενός πανενωσιακού καθεστώτος άμεσων χρεώσεων. Τα ανωτέρω θα πρέπει να ισχύουν ανεξαρτήτως της απόφασης του παρόχου ΥΠ να συμμετέχει σε ένα συγκεκριμένο καθεστώς μεταφορών πίστωσης ή άμεσων χρεώσεων.
- (10) Η τεχνική διαλειτουργικότητα αποτελεί προϋπόθεση για τον ανταγωνισμό. Προκειμένου να δημιουργηθεί μια ενιαία αγορά για τα συστήματα ηλεκτρονικών πληρωμών σε ευρώ, είναι σημαντικό να μην παρεμποδίζεται η διεκπεραίωση των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων από επιχειρηματικούς κανόνες ή τεχνικά εμπόδια, όπως η υποχρεωτική συμμετοχή σε περισσότερα του ενός συστήματα για τον διακανονισμό διασυνοριακών πληρωμών. Οι μεταφορές πίστωσης και οι άμεσες χρεώσεις θα πρέπει να διεξάγονται βάσει καθεστώτος του οποίου οι βασικοί κανόνες θα τηρούνται από παρόχους ΥΠ που θα αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ εντός των περισσότερων κρατών μελών και θα αποτελούν συνολικά την πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ εντός της Ένωσης, και οι οποίοι κανόνες θα είναι οι ίδιοι τόσο για τις διασυνοριακές, όσο και για τις αμιγώς εθνικές πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης. Σε περίπτωση που υφίστανται περισσότερα του ενός συστήματα πληρωμών για τη διεκπεραίωση των εν λόγω πληρωμών, αυτά τα συστήματα πληρωμών θα πρέπει να είναι διαλειτουργικά μέσω της χρησιμοποίησης ενωσιακών και διεθνών προτύπων, έτσι ώστε όλοι οι χρήστες ΥΠ και όλοι οι πάροχοι ΥΠ να αποκομίζουν τα οφέλη των ενιαίων πληρωμών λιανικής σε ευρώ σε ολόκληρη την Ένωση.

- (11) Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της επαγγελματικής αγοράς, ενώ το σύστημα μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης μεταξύ επιχειρήσεων πρέπει να συμμορφώνεται προς όλες τις άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και να έχει ίδιους κανόνες για τις διασυνοριακές και τις εθνικές συναλλαγές, η απαίτηση για τους συμμετέχοντες να αντιστοιχούν στην πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ εντός της πλειοψηφίας των κρατών μελών θα πρέπει να ισχύει μόνο στον βαθμό που οι πάροχοι ΥΠ που παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης μεταξύ επιχειρήσεων αντιστοιχούν στην πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ στα περισσότερα κράτη μέλη όπου παρέχονται τέτοιες υπηρεσίες και αποτελούν την πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ που παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες εντός της Ένωσης.
- (12) Είναι εξαιρετικά σημαντικό να προσδιορισθούν οι τεχνικές απαιτήσεις που θα καθορίζουν με σαφήνεια τα χαρακτηριστικά τα οποία θα πρέπει να πληρούν τα ενωσιακά καθεστώτα πληρωμών που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο των κατάλληλων ρυθμίσεων διακυβέρνησης για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των συστημάτων πληρωμών. Οι εν λόγω τεχνικές απαιτήσεις πρέπει να μην περιορίζουν την ευελιξία και την καινοτομία αλλά να είναι ανοιχτές και ουδέτερες απέναντι σε νέες εξελίξεις και βελτιώσεις στην αγορά πληρωμών. Οι τεχνικές απαιτήσεις πρέπει να σχεδιάζονται λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων, ιδίως όσον αφορά τα στοιχεία που περιέχονται στο μήνυμα πληρωμής.
- (13) Είναι σημαντικό να ληφθούν μέτρα για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των χρηστών ΥΠ στη χρησιμοποίηση τέτοιων υπηρεσιών, ιδίως όσον αφορά τις άμεσες χρεώσεις. Τα μέτρα αυτά πρέπει να επιτρέπουν στους πληρωτές να παραγγέλλουν στους παρόχους ΥΠ να περιορίζουν τον καταλογισμό άμεσων χρεώσεων σε ορισμένο ποσό ή ορισμένη περιodicότητα και να καταρτίζουν ειδικούς θετικούς ή αρνητικούς καταλόγους δικαιούχων. Στο πλαίσιο της συγκρότησης ενωσιακών καθεστώτων άμεσης χρέωσης, είναι σκόπιμο να μπορούν οι καταναλωτές να έχουν το όφελος τέτοιων ελέγχων. Εντούτοις, για την πρακτική εφαρμογή τέτοιων ελέγχων όσον αφορά τους δικαιούχους, είναι σημαντικό να μπορούν οι πάροχοι ΥΠ να ελέγχουν βάσει του κωδικού IBAN και, για μια μεταβατική περίοδο αλλά μόνο όποτε καθίσταται αναγκαίο, του κωδικού BIC, ή βάσει κάποιου άλλου μοναδικού αναγνωριστικού πιστωτή συγκεκριμένων δικαιούχων. Αλλά συναφή δικαιώματα των χρηστών έχουν ήδη προβλεφθεί στην οδηγία 2007/64/ΕΚ και πρέπει να διασφαλισθούν πλήρως.
- (14) Η τεχνική τυποποίηση αποτελεί ακρογωνιαίιο λίθο για την ολοκλήρωση δικτύων, όπως είναι η αγορά πληρωμών της Ένωσης. Η χρήση προτύπων που αναπτύχθηκαν από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς φορείς τυποποίησης θα πρέπει να είναι υποχρεωτική από μια συγκεκριμένη ημερομηνία για όλες τις σχετικές πράξεις. Στο πλαίσιο των πληρωμών, τα υποχρεωτικά αυτά πρότυπα είναι οι κωδικοί IBAN και BIC, καθώς και το πρότυπο μηνυμάτων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών ISO 20022 XML. Η χρήση αυτών των προτύπων από το σύνολο των παρόχων ΥΠ αποτελεί επομένως προϋπόθεση για την ύπαρξη πλήρους διαλειτουργικότητας σε ολόκληρη την Ένωση. Ειδικότερα, θα πρέπει να προωθηθεί η υποχρεωτική χρήση των κωδικών IBAN και BIC, όπου χρειάζεται, με εκτεταμένα μέτρα επικοινωνίας και διευκόλυνσης στα κράτη μέλη ώστε να καταστεί δυνατή η ομαλή και εύκολη μετάβαση σε πανενωσιακές μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις, ιδίως για τους καταναλωτές. Οι πάροχοι ΥΠ θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίσουν, διμερώς ή πολυμερώς, την επέκταση του βασικού λατινικού πίνακα χαρακτήρων με στόχο την υποστήριξη περιφερειακών παραλλαγών των τυποποιημένων μηνυμάτων ΕΧΠΕ.
- (15) Όλοι οι ενδιαφερόμενοι, και ιδίως οι πολίτες της Ένωσης, είναι απολύτως απαραίτητο να ενημερωθούν καταλλήλως και εγκαίρως, ώστε να είναι πλήρως προετοιμασμένοι για τις αλλαγές που επιφέρει ο ΕΧΠΕ. Οι βασικοί ενδιαφερόμενοι, όπως οι πάροχοι ΥΠ, οι δημόσιες διοικήσεις και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, καθώς και άλλοι εντακτικοί χρήστες τακτικών πληρωμών, θα πρέπει συνεπώς να πραγματοποιήσουν ειδικές και εκτεταμένες εκστρατείες ενημέρωσης, ανάλογες προς τις ανάγκες και κατάλληλα προσαρμοσμένες στο ακροατήριό τους, προκειμένου να ενισχυθεί η επίγνωση του κοινού και να προετοιμαστούν οι πολίτες για τη μετάβαση στον ΕΧΠΕ. Ειδικότερα, οι πολίτες χρειάζεται να εξοικειωθούν με τη μετάβαση από τους κωδικούς BBAN στους κωδικούς IBAN. Οι εθνικές ομάδες συντονισμού ΕΧΠΕ είναι οι καταλληλότερες να συντονίσουν τέτοιες εκστρατείες ενημέρωσης.
- (16) Προκειμένου να καταστεί δυνατή μια συντονισμένη διαδικασία μετάβασης, για λόγους σαφήνειας και απλούστευσης προς όφελος των καταναλωτών, είναι σκόπιμο να οριστεί ενιαία προθεσμία μετάβασης εντός της οποίας όλες οι πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης θα πρέπει να πληρούν αυτές τις τεχνικές απαιτήσεις, ενώ παράλληλα θα αφήνεται η αγορά ανοικτή σε περαιτέρω ανάπτυξη και καινοτομίες.
- (17) Κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στους παρόχους ΥΠ να δίνουν στους καταναλωτές τη δυνατότητα να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τον κωδικό BBAN για τις εθνικές πράξεις πληρωμής, υπό την προϋπόθεση ότι θα εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα με μια ασφαλή τεχνική μετατροπή του BBAN στον αντίστοιχο μοναδικό κωδικό αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών από τον σχετικό πάροχο ΥΠ. Ο πάροχος ΥΠ δεν πρέπει να επιβάλλει οιαδήποτε άμεση ή έμμεση επιβάρυνση ή άλλες προμήθειες οι οποίες να συνδέονται με αυτή την υποχρέωση.
- (18) Παρόλο που το επίπεδο ανάπτυξης των υπηρεσιών μεταφορών πιστώσεων και άμεσης χρέωσης διαφέρει στα κράτη μέλη, μια κοινή καταληκτική ημερομηνία μέσα σε χρονικό πλαίσιο επαρκές για την υλοποίηση, το οποίο θα επιτρέπει να συντελεστούν όλες οι απαιτούμενες διεργασίες, θα συνέβαλλε στη συντονισμένη, συνεκτική και ολοκληρωμένη μετάβαση στον ΕΧΠΕ και θα βοηθούσε στην αποφυγή ενός ΕΧΠΕ δύο ταχυτήτων, το οποίο θα προκαλούσε μεγαλύτερη σύγχυση στους καταναλωτές.
- (19) Οι πάροχοι και οι χρήστες ΥΠ θα πρέπει να έχουν επαρκές χρονικό διάστημα για να προσαρμοστούν στις τεχνικές απαιτήσεις. Οσοδήποτε αυτή η περίοδος προσαρμογής δεν θα πρέπει να καθυστερήσει άσκοπα τα οφέλη για τους καταναλωτές ούτε να ανακόπτει τις προσπάθειες προβλεπτικών φορέων που έχουν ήδη στραφεί προς τον ΕΧΠΕ. Για τις εθνικές και διασυνοριακές πράξεις πληρωμής, οι πάροχοι ΥΠ πρέπει να προσφέρουν στους πελάτες λιανικής τις απαραίτητες τεχνικές υπηρεσίες για την εξασφάλιση εύρυθμης και ασφαλούς μετάβασης στις τεχνικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

- (20) Είναι σημαντικό να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου στον κλάδο των πληρωμών όσον αφορά τα επιχειρηματικά μοντέλα για τις άμεσες χρεώσεις. Η κανονιστική ρύθμιση των πολυμερών διαπραγματευτικών προμηθειών (ΠΔΠ) για τις άμεσες χρεώσεις κρίνεται απαραίτητη για τη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων ΥΠ, ώστε να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη ενιαίας αγοράς για τις άμεσες χρεώσεις. Οι προμήθειες αυτές για συναλλαγές που υφίστανται απόρριψη, άρνηση, επιστροφή ή αντιστροφή επειδή υπάρχει αδυναμία κατάλληλης εκτέλεσης ή επειδή οδηγούν σε κατ' εξαίρεση διεκπεραίωση (οι λεγόμενες συναλλαγές τύπου R, όπου το γράμμα «R» μπορεί να υποδηλώνει απόρριψη (reject), άρνηση (refusal), επιστροφή (return), αντιστροφή (reversal), ανάκληση (revocation) και αίτηση ακύρωσης (request for cancellation), θα μπορούσαν να συμβάλλουν στον αποτελεσματικό επιμερισμό του κόστους εντός της εσωτερικής αγοράς. Φαίνεται επομένως ότι η απαγόρευση των ΠΔΠ ανά συναλλαγή θα ευνοούσε τη δημιουργία αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς άμεσων χρεώσεων. Ωστόσο, οι προμήθειες για συναλλαγές τύπου R θα πρέπει να επιτρέπονται, υπό τον όρο ότι πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις. Οι πάροχοι ΥΠ πρέπει να δίνουν σαφείς και κατανοητές πληροφορίες στους καταναλωτές σχετικά με τις προμήθειες των συναλλαγών τύπου R, για λόγους διαφάνειας και προστασίας των καταναλωτών. Οι κανόνες, πάντως, για συναλλαγές τύπου R δεν θα θίγουν την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Χρειάζεται περαιτέρω να σημειωθεί ότι οι άμεσες χρεώσεις και οι πληρωμές με κάρτα έχουν εν γένει διαφορετικά χαρακτηριστικά, ιδίως από την άποψη της αυξημένης δυνατότητας των δικαιούχων να παράσχουν κίνητρα για τη χρήση της άμεσης χρέωσης από τους πληρωτές μέσω μιας προϋπάρχουσας σύμβασης μεταξύ δικαιούχου και πληρωτή, ενώ για τις πληρωμές με κάρτα δεν υπάρχει τέτοια προηγούμενη σύμβαση και η πράξη πληρωμής αποτελεί συχνά μεμονωμένο και μη τακτικά επανεμφανιζόμενο γεγονός. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις σχετικά με τις ΠΔΠ για τις άμεσες χρεώσεις δεν θίγουν την ανάλυση των ΠΔΠ βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης σε ό,τι αφορά τις πράξεις πληρωμής με κάρτα. Οι πρόσθετες προαιρετικές υπηρεσίες δεν καλύπτονται από την απαγόρευση του παρόντος κανονισμού όταν είναι σαφώς και αδιαμφισβητήτως διακριτές από τις βασικές υπηρεσίες άμεσης χρέωσης και όταν οι πάροχοι ΥΠ και οι χρήστες ΥΠ διαθέτουν πλήρη ελευθερία προσφοράς και χρήσης τέτοιων υπηρεσιών. Εντούτοις, οι υπηρεσίες αυτές εξακολουθούν να υπόκεινται στους ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες ανταγωνισμού.
- (21) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να περιοριστεί χρονικά η δυνατότητα επιβολής ΠΔΠ ανά συναλλαγή για εθνικές και διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις και να θεσπιστούν γενικοί όροι για την επιβολή διαπραγματευτικών προμηθειών για συναλλαγές τύπου R.
- (22) Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί, σε επίπεδο Ένωσης, το ύψος των προμηθειών για τις συναλλαγές τύπου R. Οι συναλλαγές τύπου R στην εσωτερική αγορά θα πρέπει να συγκρίνονται με την πάροδο του χρόνου ώστε να μη διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών σε βαθμό που να απειλεί τους ίσους όρους ανταγωνισμού.
- (23) Σε μερικά κράτη μέλη υπάρχουν ορισμένες κληροδοτημένες υπηρεσίες πληρωμών που αποτελούν μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις, αλλά έχουν πολύ συγκεκριμένες λειτουργικές δυνατότητες, οι οποίες συχνά οφείλονται σε ιστορικούς ή νομικούς λόγους. Ο όγκος των συναλλαγών των εν λόγω υπηρεσιών είναι συνήθως οριακός. Οι υπηρεσίες αυτές μπορούν κατά συνέπεια να καταταχθούν στα προϊόντα μικρής εξειδικευμένης αγοράς. Μια μεταβατική περίοδος για τα εν λόγω προϊόντα εξειδικευμένης αγοράς, αρκετά μεγάλη ώστε να ελαχιστοποιήσει τις επιπτώσεις της μετάβασης στους χρήστες ΥΠ, θα βοηθήσει και τις δύο πλευρές της αγοράς να επικεντρωθούν αρχικά στη μετάβαση του κυρίως όγκου των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων, επιταχύνοντας με αυτόν τον τρόπο την αποκόμιση του μεγαλύτερου μέρους των δυνητικών οφελών μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών της Ένωσης. Σε μερικά κράτη μέλη υπάρχουν ειδικά μέσα άμεσης χρέωσης που φαίνονται πολύ παρόμοια με τις πράξεις πληρωμών με κάρτα, δεδομένου ότι ο πληρωτής χρησιμοποιεί κάρτα στο σημείο πώλησης για να ξεκινήσει η πράξη πληρωμής, αλλά η υποκείμενη πράξη πληρωμής συνιστά άμεση χρέωση. Σε αυτού του είδους τις πράξεις πληρωμών, η κάρτα χρησιμοποιείται μόνο για μια ανάνηψή της με σκοπό να διευκολυνθεί η ηλεκτρονική δημιουργία της εντολής, η οποία χρειάζεται να υπογραφεί από τον πληρωτή στο σημείο πώλησης. Μολονότι μια τέτοια υπηρεσία πληρωμών δεν μπορεί να καταταχθεί στα προϊόντα μικρής εξειδικευμένης αγοράς, χρειάζεται μια μεταβατική περίοδος για τις εν λόγω υπηρεσίες πληρωμών εξαιτίας του σημαντικού όγκου των συναφών συναλλαγών. Για να μπορέσουν οι ενδιαφερόμενοι να υλοποιήσουν ένα επαρκές υποκατάστατο του ΕΧΠΕ, η σχετική μεταβατική περίοδος πρέπει να έχει επαρκή διάρκεια.
- (24) Για την πρακτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πληρωμών είναι αναγκαίο να εξασφαλισθεί ότι οι πληρωτές, όπως οι καταναλωτές, οι επιχειρήσεις ή οι δημόσιες αρχές, μπορούν να αποστέλλουν μεταφορές πίστωσης σε λογαριασμούς πληρωμών τους οποίους κατέχουν οι δικαιούχοι σε παρόχους ΥΠ οι οποίοι βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος και είναι προσβάσιμοι σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (25) Προκειμένου να εξασφαλισθεί ομαλή μετάβαση στον ΕΧΠΕ, κάθε έγκυρη άδεια δικαιούχου για την είσπραξη επαναλαμβανόμενων άμεσων χρεώσεων στο πλαίσιο κληροδοτημένου καθεστώτος θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει μετά την καταληκτική ημερομηνία που ορίζει ο παρών κανονισμός για τη μετάβαση. Η άδεια αυτή θα πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τη συγκατάθεση από τον δικαιούχο προς τον πάροχο ΥΠ του πληρωτή να εκτελεί τις επαναλαμβανόμενες άμεσες χρεώσεις που εισπράττει ο δικαιούχος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εάν δεν υπάρχει εθνική νομοθεσία σχετικά με τη συνεχιζόμενη ισχύ της εντολής ή συμφωνίες πελατών που τροποποιούν τις εντολές άμεσης χρέωσης ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχισή τους. Ωστόσο, τα δικαιώματα των καταναλωτών θα πρέπει να προστατεύονται και, στην περίπτωση που μία υφιστάμενη εντολή άμεσης χρέωσης περιλαμβάνει άνευ όρων δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, το δικαίωμα αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί.
- (26) Θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν οι αρμόδιες αρχές να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα οικεία καθήκοντα παρακολούθησης και να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης και της εξέτασης των καταγγελιών, για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση των παρόχων ΥΠ με τον παρόντα κανονισμό. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνήσουν ώστε οι καταγγελίες κατά παρόχων ΥΠ οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό να υποβάλλονται και ο παρών κανονισμός να εφαρμόζεται αποτελεσματικά με διοικητικά ή δικαστικά μέσα. Για την ενίσχυση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές των διάφορων κρατών μελών θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται, με

την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές, όπως η Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (ΕΑΤ), οι οποίες έχουν ορισθεί βάσει της ενωσιακής ή της εθνικής νομοθεσίας που είναι εφαρμοστέα στους παρόχους ΥΠ.

- (27) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και να εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές και ότι εφαρμόζονται. Οι εν λόγω κυρώσεις δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στους καταναλωτές.
- (28) Για να εξασφαλισθεί η παροχή της δυνατότητας προσφυγής σε περιπτώσεις εσφαλμένης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ή όταν προκύπτουν διαφορές αναφορικά με δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό μεταξύ των χρηστών ΥΠ και των παρόχων ΥΠ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής ενστάσεων και προσφυγών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν ότι οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται μόνο σε καταναλωτές ή μόνο σε καταναλωτές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.
- (29) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην ΕΑΤ και στην ΕΚΤ όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση θα πρέπει να συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.
- (30) Για να εξασφαλισθεί η επικαιροποίηση των τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ σχετικά με τις εν λόγω τεχνικές απαιτήσεις. Με τη δήλωση (αριθ. 39) σχετικά με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ η οποία προσαρτάται στην Τελική Πράξη της διακυβερνητικής διάσκεψης που ανέκρινε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η διάσκεψη έλαβε γνώση της πρόθεσης της Επιτροπής να εξακολουθήσει να συμβουλευεται εμπειρογνώμονες διορισμένους από τα κράτη μέλη κατά την προπαρασκευή σχεδίων πράξεων κατ' εξουσιοδότηση στον τομέα των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, σύμφωνα με την καθιερωμένη πρακτική της. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή κατάλληλη και διαφανή διαβούλευση κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού της έργου, συμπεριλαμβανομένης της διαβούλευσης με την ΕΚΤ και όλους τους ενδιαφερομένους. Κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (31) Επειδή οι πάροχοι ΥΠ που είναι εγκατεστημένοι στα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ θα χρειαστεί να αναλάβουν ειδικές προπαρασκευαστικές εργασίες εκτός αγοράς πληρωμών για το εθνικό νόμισμά τους, θα πρέπει να επιτραπεί στους εν λόγω παρόχους ΥΠ να αναβάλουν την

εφαρμογή των τεχνικών απαιτήσεων για μια ορισμένη περίοδο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη που δεν έχουν νόμισμα το ευρώ θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις τεχνικές απαιτήσεις για τη δημιουργία ενός πραγματικού ευρωπαϊκού χώρου πληρωμών που θα ενισχύσει την εσωτερική αγορά.

- (32) Για να εξασφαλιστεί ευρεία υποστήριξη του κοινού στον ΕΧΠΕ, απαιτείται υψηλό επίπεδο προστασίας των πληρωτών, ιδίως για τις πράξεις άμεσης χρέωσης. Το ισχύον σήμερα περιοριστικώς πανευρωπαϊκό καθεστώς άμεσης χρέωσης για τους καταναλωτές, που αναπτύχθηκε από το ΕΣΠ, προβλέπει ένα άνευ διευκρινίσεων και άνευ όρων δικαίωμα επιστροφής για τις εξουσιοδοτημένες πληρωμές εντός διαστήματος οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία χρέωσης του ποσού, ενώ βάσει των άρθρων 62 και 63 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ το εν λόγω δικαίωμα επιστροφής υπόκειται σε διάφορες προϋποθέσεις. Υπό το πρίσμα της επικρατούσας κατάστασης στην αγορά και της ανάγκης να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, ο αντίκτυπος των διατάξεων αυτών πρέπει να αξιολογηθεί στην έκθεση την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 87 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, η Επιτροπή υποβάλει το αργότερο έως την 1η Νοεμβρίου 2012 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην ΕΚΤ, συνοδευόμενη, εφόσον κριθεί σκόπιμο, από πρόταση αναθεώρησης της οδηγίας.
- (33) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾, διέπει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Η μετάβαση στον ΕΧΠΕ και η καθιέρωση κοινών προτύπων και κανόνων πληρωμών θα πρέπει να βασίζεται στη συμμόρφωση προς την εθνική νομοθεσία όσον αφορά την προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων στα κράτη μέλη και να προασπίζει τα συμφέροντα των πολιτών της Ένωσης.
- (34) Τα χρηματοπιστωτικά μηνύματα σχετικά με τις πληρωμές και τις μεταφορές στον ΕΧΠΕ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της 28ης Ιουνίου 2010, για την επεξεργασία και τη διαβίβαση δεδομένων χρηματοπιστωτικών μηνυμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις Ηνωμένες Πολιτείες για σκοπούς του προγράμματος παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας ⁽³⁾.
- (35) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η καθιέρωση επιχειρηματικών κανόνων και τεχνικών απαιτήσεων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των επιπτώσεών του, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ L 195 της 27.7.2010, σ. 5.

- (36) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009, τα κράτη μέλη θα καταργήσουν τις εθνικές υποχρεώσεις παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών οι οποίες επιβάλλονται στους παρόχους ΥΠ για τις στατιστικές του ισοζυγίου πληρωμών και αφορούν πράξεις πληρωμών των πελατών τους ύψους μέχρι 50 000 ευρώ. Η συλλογή στατιστικών στοιχείων του ισοζυγίου πληρωμών βάσει διακανονισμών προέκυψε μετά το τέλος των συναλλαγματικών ελέγχων και έχει αποτελέσει σημαντική πηγή δεδομένων, δίπλα σε άλλες πηγές όπως οι άμεσες έρευνες, συμβάλλοντας στην καλή ποιότητα των στατιστικών. Από την αρχή της δεκαετίας του 1990 ορισμένα κράτη μέλη επέλεξαν να βασιστούν περισσότερο σε στοιχεία που διαβιβάζονται απευθείας από τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά παρά σε στοιχεία που διαβιβάζουν οι τράπεζες για λογαριασμό των πελατών τους. Μολονότι η υποβολή στοιχείων βάσει διακανονισμού αποτελεί μια λύση που, από τη σκοπιά της κοινωνίας στο σύνολό της, μειώνει το κόστος της συγκέντρωσης στοιχείων για το ισοζύγιο πληρωμών και ταυτόχρονα εξασφαλίζει στατιστικές καλής ποιότητας, η διατήρηση της γνωστοποίησης αυτής σε ορισμένα κράτη μέλη ενδέχεται να μειώνει την αποτελεσματικότητα και να αυξάνει το κόστος όσον αφορά ειδικότερα τις διασυνοριακές πληρωμές. Δεδομένου ότι ένας στόχος του ΕΧΠΕ είναι η μείωση του κόστους των διασυνοριακών πληρωμών, η γνωστοποίηση στοιχείων για το ισοζύγιο πληρωμών βάσει διακανονισμού πρέπει να καταργηθεί τελείως.
- (37) Για να υπάρξει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, ενδείκνυται να εναρμονιστούν οι προθεσμίες που καθορίζονται για τις διατραπεζικές προμήθειες στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (38) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται κανόνες για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σε ευρώ εντός της Ένωσης σε περίπτωση που τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών («πάροχος ΥΠ») του πληρωτή, όσο και ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου, βρίσκονται εντός της Ένωσης ή σε περίπτωση που ο μόνος πάροχος ΥΠ που εμπλέκεται στην πράξη πληρωμής βρίσκεται στην Ένωση.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:
- α) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται μεταξύ και εντός παρόχων ΥΠ, περιλαμβανομένων των αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων τους, για λογαριασμό των ιδίων·
- β) σε πράξεις πληρωμής που διεκπεραιώνονται και εκκαθαρίζονται μέσω συστημάτων πληρωμών μεγάλων ποσών, αποκλεισμένων των πράξεων πληρωμών άμεσης χρέωσης για τις οποίες πληρωτής δεν έχει ζητήσει ρητά τη δρομολόγηση μέσω συστήματος πληρωμής μεγάλων ποσών·
- γ) σε πράξεις πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών ή ανάλογο μέσου, συμπεριλαμβανομένων των αναλήψεων μετρητών από

λογαριασμό πληρωμών, εκτός εάν η κάρτα πληρωμών ή το ανάλογο μέσο χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παραγωγή της πληροφορίας που απαιτείται για την απευθείας μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς και από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με BBAN ή με IBAN·

- δ) σε πράξεις πληρωμής με οποιαδήποτε τηλεπικοινωνιακή, ψηφιακή ή ηλεκτρονική συσκευή, εάν οι εν λόγω πράξεις πληρωμής δεν συνεπάγονται μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς και από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με BBAN ή IBAN·
- ε) σε πράξεις υπηρεσιών εμβασμάτων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 13 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·
- στ) σε πράξεις πληρωμής κατά τις οποίες μεταβιβάζεται ηλεκτρονικό χρήμα, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος⁽¹⁾, εκτός εάν οι εν λόγω πράξεις συνεπάγονται μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση προς και από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με BBAN ή IBAN.

3. Όταν τα καθεστώτα πληρωμών βασίζονται σε πράξεις πληρωμής με μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση, αλλά διαθέτουν επιπρόσθετα προαιρετικά χαρακτηριστικά ή υπηρεσίες, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις στις οποίες βασίζονται τα εν λόγω καθεστώτα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «μεταφορά πίστωσης»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμών για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου με πράξη πληρωμής ή μια σειρά πράξεων πληρωμής από λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή μέσω του παρόχου ΥΠ που τηρεί τον λογαριασμό αυτό, βάσει εντολής του πληρωτή·
- 2) «άμεση χρέωση»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του δικαιούχου βάσει της συναίνεσης του πληρωτή·
- 3) «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό πληρωμών ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει τέτοια εντολή πληρωμής στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου·
- 4) «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και που είναι ο προοριζόμενος αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
- 5) «λογαριασμός πληρωμών»: ο λογαριασμός που διατηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής·

⁽¹⁾ ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7.

- 6) «σύστημα πληρωμών»: ένα σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών με επίσημες και τυποποιημένες ρυθμίσεις και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, την εκκαθάριση ή τον διακανονισμό των πράξεων πληρωμής·
- 7) «καθεστώς πληρωμών»: ένα ενιαίο σύνολο κανόνων, πρακτικών, προτύπων και/ή κατευθυντήριων γραμμών εφαρμογής που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των παρόχων ΥΠ για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και στο εσωτερικό τους, και το οποίο είναι διαχωρισμένο από κάθε υποδομή ή σύστημα πληρωμών που υποστηρίζει τη λειτουργία του·
- 8) «πάροχος ΥΠ»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ο οποίος εμπίπτει σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 26 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, εξαιρουμένων όμως των φορέων που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾ και οι οποίοι καλύπτονται από την εξαίρεση του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·
- 9) «χρήστης ΥΠ»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών, υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου·
- 10) «πράξη πληρωμής»: μια πράξη μεταφοράς χρηματικών ποσών μεταξύ λογαριασμών πληρωμών εντός της Ένωσης με πρωτοβουλία του πληρωτή ή του δικαιούχου, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου·
- 11) «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους πληρωτή ή δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που τον εξυπηρετεί, με την οποία του ζητεί να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
- 12) «διαπραγματική προμήθεια»: η προμήθεια που καταβάλλεται μεταξύ των παρόχων ΥΠ του πληρωτή και του παρόχου ΥΠ του δικαιούχου για πράξεις άμεσης χρέωσης·
- 13) «ΠΔΠ»: η πολυμερής διαπραγματική προμήθεια που υπόκειται σε συμφωνία μεταξύ άνω των δύο παρόχων ΥΠ·
- 14) «BBAN»: κωδικός αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος ταυτίζει με σαφήνεια έναν ατομικό λογαριασμό πληρωμών με έναν πάροχο ΥΠ σε ένα κράτος μέλος και ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για εθνικές πράξεις πληρωμής, ενώ ο ίδιος λογαριασμός πληρωμών προσδιορίζεται από τον κωδικό IBAN για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμής·
- 15) «IBAN»: διεθνής κωδικός αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος ταυτίζει με σαφήνεια έναν ατομικό λογαριασμό πληρωμών σε ένα κράτος μέλος· τα στοιχεία του κωδικού αυτού καθορίζονται από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO)·
- 16) «BIC»: κωδικός αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια έναν πάροχο ΥΠ και του οποίου τα στοιχεία καθορίζονται από τον ISO·
- 17) «πρότυπο ISO 20022 XML»: ένα πρότυπο για την ανάπτυξη των ηλεκτρονικών χρηματοπιστωτικών μηνυμάτων, όπως ορίζο-
- νται από τον ISO, το οποίο περιλαμβάνει τη φυσική αναπαράσταση των πράξεων πληρωμής με σύνταξη XML, σύμφωνα με τους επιχειρηματικούς κανόνες και τις κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής των καθεστώτων της Ένωσης για τις πράξεις πληρωμής που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού·
- 18) «σύστημα πληρωμών μεγάλων ποσών»: σύστημα πληρωμών του οποίου ο βασικός προορισμός είναι η επεξεργασία, εκκαθάριση ή διακανονισμός μεμονωμένων πράξεων πληρωμής με υψηλή προτεραιότητα και επείγοντα χαρακτηριστικά, και πρωτίστως μεγάλου ποσού·
- 19) «ημερομηνία διακανονισμού»: η ημερομηνία κατά την οποία εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις μεταφοράς ποσών ανάμεσα στον πάροχο ΥΠ του πληρωτή και τον πάροχο ΥΠ του δικαιούχου·
- 20) «είσπραξη»: μέρος μιας πράξης άμεσης χρέωσης που αρχίζει με την εκκίνηση της πράξης από τον δικαιούχο και τελειώνει με την κανονική χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή·
- 21) «εντολή»: έκφραση της συναίνεσης και εξουσιοδότησης που παρέχεται από τον πληρωτή στον δικαιούχο και (άμεσα ή έμμεσα μέσω του δικαιούχου) στον πάροχο ΥΠ του πληρωτή για να έχει ο δικαιούχος τη δυνατότητα να κινηθεί είσπραξη για χρέωση του προσδιοριζόμενου λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή και για να έχει ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή τη δυνατότητα να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες αυτές·
- 22) «σύστημα πληρωμών λιανικής»: σύστημα πληρωμών κύριος σκοπός του οποίου είναι η διεκπεραίωση, ο συμψηφισμός ή η εκκαθάριση μεταφορών πίστωσης ή άμεσων χρεώσεων, οι οποίες γενικώς ομαδοποιούνται προς διαβίβαση και είναι κατά κύριο λόγο μικρού ποσού και χαμηλής προτεραιότητας, και το οποίο δεν αποτελεί σύστημα πληρωμών μεγάλων ποσών·
- 23) «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής⁽²⁾·
- 24) «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική ιδιότητα όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών·
- 25) «συναλλαγή τύπου R»: πράξη πληρωμής που δεν μπορεί να εκτελεστεί δόντως από έναν πάροχο ΥΠ ή που συνεπάγεται μια κατ' εξαίρεση επεξεργασία, μεταξύ άλλων λόγω έλλειψης χρημάτων, ανάκλησης, εσφαλμένου ποσού ή εσφαλμένης ημερομηνίας, έλλειψης εντολής ή εσφαλμένου ή κλεισμένου λογαριασμού·
- 26) «διασυνοριακή πράξη πληρωμής»: πράξη πληρωμής που δρομολογείται από έναν πληρωτή ή έναν δικαιούχο, όταν ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή και ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη·
- 27) «εθνική πράξη πληρωμής»: πράξη πληρωμής που δρομολογείται από έναν πληρωτή ή έναν δικαιούχο, όταν ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή και ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος·

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

28) «μέρος αναφοράς»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου ο πληρωτής προβαίνει σε πληρωμή ή ο δικαιούχος σε είσπραξη πληρωμής.

Άρθρο 3

Προσβασιμότητα

1. Ο πάροχος ΥΠ ενός πληρωτή που είναι προσβάσιμος για εθνικές πράξεις μεταφοράς πίστωσης στο πλαίσιο ενός καθεστώτος πληρωμών, είναι προσβάσιμος, σύμφωνα με τους κανόνες ενός πανευρωπαϊκού καθεστώτος πληρωμών, για μεταφορές πίστωσης τις οποίες δρομολογεί ένας πληρωτής μέσω παρόχου ΥΠ που βρίσκεται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.

2. Ο πάροχος ΥΠ ενός πληρωτή που είναι προσβάσιμος για εθνικές πράξεις άμεσης χρέωσης στο πλαίσιο ενός καθεστώτος πληρωμών, είναι προσβάσιμος, σύμφωνα με τους κανόνες ενός πανευρωπαϊκού καθεστώτος πληρωμών, για άμεσες χρεώσεις τις οποίες δρομολογεί ένας δικαιούχος μέσω παρόχου ΥΠ που βρίσκεται σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται μόνο στις πράξεις άμεσης χρέωσης που διατίθενται στους καταναλωτές ως πληρωτές στο πλαίσιο του καθεστώτος πληρωμών.

Άρθρο 4

Διαλειτουργικότητα

1. Τα καθεστώτα πληρωμών που χρησιμοποιούνται από παρόχους ΥΠ για τη διενέργεια μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οι κανόνες τους είναι οι ίδιοι για εθνικές και διασυνοριακές πράξεις μεταφοράς πίστωσης εντός της Ένωσης και ομοίως για εθνικές και διασυνοριακές πράξεις άμεσης χρέωσης εντός της Ένωσης· και
- β) οι συμμετέχοντες στο σύστημα πληρωμών αντιστοιχούν στην πλειονότητα των παρόχων ΥΠ εντός των περισσότερων κρατών μελών και αποτελούν την πλειοψηφία των παρόχων ΥΠ εντός της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη μόνο των παρόχων ΥΠ που παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης αντιστοίχως.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, εάν ούτε ο πληρωτής ούτε ο δικαιούχος είναι καταναλωτές, λαμβάνονται υπόψη μόνο τα κράτη μέλη στα οποία διατίθενται τέτοιες υπηρεσίες από παρόχους ΥΠ και μόνο οι πάροχοι ΥΠ που παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή, ελλείψει επίσημου φορέα εκμετάλλευσης, οι συμμετέχοντες σε ένα σύστημα πληρωμών λιανικής εντός της Ένωσης, εξασφαλίζουν ότι το σύστημα πληρωμών τους είναι διαλειτουργικό σε τεχνικό επίπεδο με τα άλλα συστήματα πληρωμών λιανικής εντός της Ένωσης μέσω της χρήσης προτύπων που έχουν αναπτυχθεί από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς φορείς τυποποίησης. Επιπλέον, δεν υιοθετούν επιχειρηματικούς κανόνες που περιορίζουν τη διαλειτουργικότητα με τα άλλα συστήματα πληρωμών λιανικής εντός της Ένωσης. Τα συστήματα πληρωμών που προσδιορίζονται από την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετά-

κλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων⁽¹⁾ έχουν υποχρέωση να εξασφαλίσουν τεχνική διαλειτουργικότητα μόνο με τα άλλα συστήματα πληρωμών που προσδιορίζονται από την ίδια οδηγία.

3. Η διεκπεραίωση των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων δεν παρεμποδίζεται από τεχνικά εμπόδια.

4. Ο ιδιοκτήτης του καθεστώτος πληρωμών ή, ελλείψει επίσημου ιδιοκτήτη του καθεστώτος πληρωμών, ο κυριότερος συμμετέχων ενός νεότευκτου συστήματος πληρωμών λιανικής το οποίο έχει συμμετέχοντες σε τουλάχιστον οκτώ κράτη μέλη μπορεί να ζητήσει, από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο ιδιοκτήτης του καθεστώτος πληρωμών ή ο κυριότερος συμμετέχων, προσωρινή εξαίρεση από τους όρους που αναφέρονται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1. Αφού ζητήσουν τη γνώμη των αρμόδιων αρχών των άλλων κρατών μελών στα οποία το νέο αυτό καθεστώς πληρωμών έχει συμμετέχοντα, της Επιτροπής και της ΕΚΤ, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές μπορούν να χορηγήσουν εξαίρεση για μέγιστη διάρκεια τριών ετών. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές βασίζουν την απόφασή τους στη δυνατότητα του νέου καθεστώτος πληρωμών να εξελιχθεί σε ένα πλήρως ανεπτυγμένο πανευρωπαϊκό καθεστώς πληρωμών, καθώς και στη συμβολή του στη βελτίωση του ανταγωνισμού ή την προώθηση της καινοτομίας.

5. Εκτός των υπηρεσιών πληρωμών που υπόκεινται σε εξαίρεση βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 4, το παρόν άρθρο ισχύει το αργότερο από την 1η Φεβρουαρίου 2014.

Άρθρο 5

Απαιτήσεις για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης

1. Οι πάροχοι ΥΠ διενεργούν πράξεις μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης σύμφωνα με τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) πρέπει να χρησιμοποιούν τον κωδικό αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος για την αναγνώριση των λογαριασμών πληρωμών ασχέτως του τόπου στον οποίο βρίσκεται ο σχετικός πάροχος ΥΠ·
- β) πρέπει να χρησιμοποιούν τις μορφές μηνυμάτων που καθορίζονται στο σημείο 1 στοιχείο β) του παραρτήματος κατά τη διαβίβαση πράξεων πληρωμής σε άλλον πάροχο ΥΠ ή μέσω ενός συστήματος πληρωμών λιανικής·
- γ) πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι χρήστες ΥΠ χρησιμοποιούν τον κωδικό αναγνώρισης που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος για την αναγνώριση των λογαριασμών πληρωμών, είτε ο πάροχος ΥΠ τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου είτε ο μοναδικός πάροχος ΥΠ της πράξης πληρωμής βρίσκονται στο ίδιο κράτος με τους χρήστες ΥΠ ή σε διαφορετικά κράτη μέλη·
- δ) πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, όταν ο χρήστης ΥΠ που δεν είναι καταναλωτής ή πολύ μικρή επιχείρηση δρομολογεί ή δέχεται επιμέρους μεταφορές πίστωσης ή επιμέρους άμεσες χρεώσεις οι οποίες δεν διαβιβάζονται χωριστά αλλά συγκεντρωτικά, χρησιμοποιούνται οι μορφές μηνυμάτων που καθορίζονται στο σημείο 1 στοιχείο β) του παραρτήματος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

Με την επιφύλαξη του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, οι πάροχοι ΥΠ, ύστερα από ειδικό αίτημα χρήστη ΥΠ, χρησιμοποιούν τις μορφές μηνυμάτων που καθορίζονται στο σημείο 1 στοιχείο β) του παραρτήματος για τη σχέση τους με τον συγκεκριμένο χρήστη ΥΠ.

2. Οι πάροχοι ΥΠ διενεργούν τις μεταφορές πίστωσης σύμφωνα με τις ακόλουθες απαιτήσεις, με την επιφύλαξη οιασδήποτε υποχρέωσης που καθορίζεται στην εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ:

- α) ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή πρέπει να εξασφαλίζει ότι ο πληρωτής διαβιβάζει τα δεδομένα που καθορίζονται στο σημείο 2 στοιχείο α) του παραρτήματος·
- β) ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή πρέπει να διαβιβάζει στον πάροχο ΥΠ του δικαιούχου τα δεδομένα που καθορίζονται στο σημείο 2 στοιχείο β) του παραρτήματος·
- γ) ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει ή θέτει στη διάθεσή του δικαιούχου τα δεδομένα που καθορίζονται στο σημείο 2 στοιχείο δ) του παραρτήματος.

3. Οι πάροχοι ΥΠ πραγματοποιούν άμεσες χρεώσεις σύμφωνα με τις ακόλουθες απαιτήσεις, με την επιφύλαξη οιασδήποτε υποχρέωσης που καθορίζεται στην εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ:

- α) οι πάροχοι ΥΠ του δικαιούχου πρέπει να εξασφαλίζουν ότι:
 - i) κατά την πρώτη πράξη άμεσης χρέωσης και τις εφάπαξ πράξεις άμεσης χρέωσης, καθώς και σε κάθε μεταγενέστερη πράξη πληρωμής, ο δικαιούχος παρέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στο σημείο 3 στοιχείο α) του παραρτήματος·
 - ii) ο πληρωτής παρέχει τη συναίνεσή του τόσο στον δικαιούχο όσο κ. στον πάροχο ΥΠ του πληρωτή (άμεσα ή έμμεσα μέσω του δικαιούχου), ότι οι εντολές, μαζί με τις μετέπειτα τροποποιήσεις ή την ακύρωση, φυλάσσονται από τον δικαιούχο ή από τρίτο για λογαριασμό του δικαιούχου και ότι ο δικαιούχος ενημερώνεται σχετικά με την υποχρέωση αυτή από τον δικό του πάροχο ΥΠ σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ·
- β) ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει στον πάροχο ΥΠ του πληρωτή τα δεδομένα που καθορίζονται στο σημείο 3 στοιχείο β) του παραρτήματος·
- γ) ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή πρέπει να διαβιβάζει στον πληρωτή ή θέτει στη διάθεσή του τα δεδομένα που καθορίζονται στο σημείο 3 στοιχείο γ) του παραρτήματος·
- δ) ο πληρωτής πρέπει να έχει το δικαίωμα να παραγγέλλει στον δικό του πάροχο ΥΠ:
 - i) να περιορίζει την είσπραξη μιας άμεσης χρέωσης σε συγκεκριμένο ποσό ή περιοδικότητα ή και τα δύο·
 - ii) όταν η εντολή βάσει ενός καθεστώτος πληρωμών δεν προβλέπει το δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, να ελέγχει κάθε πράξη άμεσης χρέωσης, πριν από τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, για να διαπιστώσει, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που σχετίζονται με την εντολή, αν το ποσό και η περιοδικότητα της υποβληθείσας πράξης άμεσης χρέωσης αντιστοιχεί στο ποσό και την περιοδικότητα που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της εντολής·

- iii) να εμποδίζει οιαδήποτε άμεσες χρεώσεις στον λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, ή να εμποδίζει οιαδήποτε άμεσες χρεώσεις που προέρχονται από έναν ή περισσότερους προσδιοριζόμενους δικαιούχους, ή να εγκρίνει μόνον άμεσες χρεώσεις που προέρχονται από έναν ή περισσότερους προσδιοριζόμενους δικαιούχους.

Εάν ούτε ο πληρωτής ούτε ο δικαιούχος είναι καταναλωτές, οι πάροχοι ΥΠ δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του στοιχείου δ) σημεία i), ii) ή iii).

Ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή ενημερώνει τον πληρωτή όσον αφορά τα δικαιώματα που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σύμφωνα με τα άρθρα 41 και 42 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ.

Κατά την πρώτη πράξη άμεσης χρέωσης ή τις εφάπαξ πράξεις άμεσης χρέωσης, καθώς και σε κάθε μεταγενέστερη πράξη άμεσης χρέωσης, ο δικαιούχος αποστέλλει στον πάροχο ΥΠ του δικαιούχου τις πληροφορίες που αφορούν την εντολή και ο πάροχος ΥΠ του δικαιούχου διαβιβάζει τις εν λόγω σχετικές με την εντολή πληροφορίες στον πάροχο ΥΠ του πληρωτή με κάθε πράξη άμεσης χρέωσης.

4. Εκτός από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, ο δικαιούχος που δέχεται μεταφορές πίστωσης κοινοποιεί στους πληρωτές του τον κώδικα αναγνώρισης του λογαριασμού του πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος καθώς και, πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2014 για τις εθνικές πράξεις πληρωμής και πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2016 για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμής, αλλά μόνο εφόσον απαιτείται, τον κωδικό BIC του δικού του παρόχου ΥΠ.

5. Πριν την πρώτη πράξη άμεσης χρέωσης, ο πληρωτής κοινοποιεί τον κωδικό αναγνώρισης του λογαριασμού του πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος. Ο πληρωτής κοινοποιεί τον κωδικό BIC του δικού του παρόχου ΥΠ πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2014 για τις εθνικές πράξεις πληρωμής και πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2016 για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμής, αλλά μόνον όταν τούτο καθίσταται αναγκαίο.

6. Όταν η συμφωνία-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου ΥΠ του δικαιούχου δεν προβλέπει το δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, ο πάροχος ΥΠ του πληρωτή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 στοιχείο α) σημείο ii), ελέγχει κάθε πράξη άμεσης χρέωσης, πριν από τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, για να διαπιστώσει, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που σχετίζονται με την εντολή, αν το ποσό της υποβληθείσας πράξης άμεσης χρέωσης αντιστοιχεί στο ποσό και την περιοδικότητα που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της εντολής.

7. Μετά την 1η Φεβρουαρίου 2014 για τις εθνικές πράξεις πληρωμής και μετά την 1η Φεβρουαρίου 2016 για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμής, οι πάροχοι ΥΠ δεν απαιτούν από τους χρήστες ΥΠ να αναφέρουν τον BIC του παρόχου ΥΠ του πληρωτή ή του παρόχου ΥΠ του δικαιούχου.

8. Οι πάροχοι ΥΠ του πληρωτή και του δικαιούχου δεν επιβάλλουν πρόσθετες επιβαρύνσεις ή άλλες προμήθειες στη διαδικασία ανάγνωσης για την αυτόματη παραγωγή εντολής όσον αφορά εκείνες τις πράξεις πληρωμής που δρομολογούνται μέσω ή με τη χρησιμοποίηση κάρτας πληρωμής στο σημείο πώλησης και καταλήγουν σε άμεση χρέωση.

Άρθρο 6

Καταληκτικές ημερομηνίες

1. Από την 1η Φεβρουαρίου 2014, οι μεταφορές πίστωσης πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις τεχνικές απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφοι 1, 2 και 4 και των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος
2. Από την 1η Φεβρουαρίου 2014, οι άμεσες χρεώσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3 και τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφοι 1, 3, 5, 6 και 8 και των σημείων 1 και 3 του παραρτήματος.
3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, οι άμεσες χρεώσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 από την 1η Φεβρουαρίου 2017 το αργότερο για τις εθνικές πράξεις πληρωμών και από την 1η Νοεμβρίου 2012 το αργότερο για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμών.
4. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, ένα κράτος μέλος ή, με την έγκριση του σχετικού κράτους μέλους, οι πάροχοι ΥΠ ενός κράτους μέλους μπορούν, αφού λάβουν υπόψη και αξιολογήσουν τον βαθμό ετοιμότητας και προθυμίας των πολιτών τους, να ορίσουν ημερομηνίες προγενέστερες από τις αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 7

Εγκυρότητα των εντολών και δικαίωμα επιστροφής χρημάτων

1. Έγκυρη άδεια δικαιούχου για την είσπραξη επαναλαμβανόμενων άμεσων χρεώσεων στο πλαίσιο κληροδοτημένου καθεστώτος πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2014 εξακολουθεί να ισχύει μετά την εν λόγω ημερομηνία, και θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τη συγκατάθεση προς τον πάροχο ΥΠ του πληρωτή να εκτελεί τις επαναλαμβανόμενες άμεσες χρεώσεις που εισπράττει ο εν λόγω δικαιούχος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εάν δεν υπάρχει εθνική νομοθεσία ή συμφωνίες πελατών που παρατείνουν την ισχύ των εντολών άμεσης χρέωσης.
2. Εντολή στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 1 επιτρέπει άνευ όρων επιστροφή χρημάτων, καθώς και επιστροφή χρημάτων προχρονολογημένη στην ημερομηνία της σχετικής πληρωμής, εάν αυτό έχει προβλεφθεί στο πλαίσιο της υπάρχουσας εντολής.

Άρθρο 8

Διατραπεζικές προμήθειες για τις πράξεις άμεσης χρέωσης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεν εφαρμόζεται στις πράξεις άμεσης χρέωσης ΠΔΠ ανά πράξη άμεσης χρέωσης ούτε άλλη συμφωνημένη αμοιβή με ισοδύναμο αντικείμενο ή αποτέλεσμα.
2. Για τις συναλλαγές τύπου R, επιτρέπεται η επιβολή μιας ΠΔΠ υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η συμφωνία στοχεύει στον αποτελεσματικό καταλογισμό του κόστους στον πάροχο ΥΠ ή στον χρήστη ΥΠ που προκάλεσε τη συναλλαγή τύπου R, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη την υπαρξη εξόδων συναλλαγής και εξασφαλίζει ότι ο πληρωτής δεν χρεώνεται αυτομάτως και ότι ο πάροχος ΥΠ απαγορεύεται να χρεώνει επιβαρύνσεις στους χρήστες ΥΠ για έναν

δεδομένο τύπο προμηθειών για συναλλαγές τύπου R που υπερβαίνουν το κόστος το οποίο υφίσταται ο πάροχος ΥΠ για τις συναλλαγές αυτές·

- β) οι προμήθειες βασίζονται αυστηρά στο κόστος·
- γ) το ύψος των προμηθειών δεν υπερβαίνει τα πραγματικά έξοδα διαχείρισης των συναλλαγών τύπου R από τον οικονομικά αποδοτικότερο συγκρίσιμο πάροχο ΥΠ που αποτελεί αντιπροσωπευτικό από πλευράς όγκου συναλλαγών και είδους υπηρεσιών συμβαλλόμενο μέρος σε συμφωνία·
- δ) η επιβολή των προμηθειών σύμφωνα με τα στοιχεία α), β) και γ) εμποδίζει τους παρόχους ΥΠ να επιβάλλουν στους αντίστοιχους χρήστες ΥΠ επιπρόσθετες προμήθειες σχετικές με τα έξοδα που καλύπτονται από αυτές τις διατραπεζικές προμήθειες·
- ε) δεν υφίσταται πρακτική και οικονομικά βιώσιμη εναλλακτική λύση έναντι της συμφωνίας, η οποία θα οδηγούσε σε μια εξίσου ή και περισσότερο αποδοτική διαχείριση των συναλλαγών τύπου R με ίσο ή χαμηλότερο κόστος για τους καταναλωτές.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, στον υπολογισμό των προμηθειών για τις συναλλαγές τύπου R λαμβάνονται υπόψη μόνο οι κατηγορίες κόστους που σχετίζονται άμεσα και αναμφισβήτητα με τη διαχείριση των συναλλαγών τύπου R. Τα έξοδα αυτά προσδιορίζονται επακριβώς. Η ανάλυση του ποσού των εξόδων, συμπεριλαμβανομένου του χωριστού προσδιορισμού κάθε στοιχείου του, αποτελεί μέρος της συμφωνίας ώστε να καθιστά δυνατή την εύκολη επαλήθευση και παρακολούθηση.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν κατ' αναλογία για μονομερείς διακανονισμούς από έναν πάροχο ΥΠ και για διμερείς διακανονισμούς μεταξύ παρόχων ΥΠ ισοδύναμου προς πολυμερή διακανονισμό αντικείμενου ή αποτελέσματος.

Άρθρο 9

Προσβασιμότητα των πληρωμών

1. Ο πληρωτής που προβαίνει σε μεταφορά πίστωσης προς δικαιούχο ο οποίος διατηρεί λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης δεν προσδιορίζει το κράτος μέλος στο οποίο πρέπει να βρίσκεται ο λογαριασμός πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω λογαριασμός πληρωμών είναι προσβάσιμος σύμφωνα με το άρθρο 3.
2. Ο δικαιούχος που δέχεται μεταφορά ή χρησιμοποιεί άμεση χρέωση για τη λήψη χρηματικών ποσών από πληρωτή ο οποίος διατηρεί λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης δεν προσδιορίζει το κράτος μέλος στο οποίο πρέπει να βρίσκεται ο εν λόγω λογαριασμός πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι ο λογαριασμός πληρωμών είναι προσβάσιμος σύμφωνα με το άρθρο 3.

Άρθρο 10

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό δημόσιες αρχές, φορείς αναγνωρισμένους από το εθνικό δίκαιο ή δημόσιες αρχές που έχουν εξουσιοδοτηθεί ρητά προς τούτο από το εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν υφιστάμενους φορείς ως αρμόδιες αρχές.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές που ορίζονται βάσει της παραγράφου 1 έως την 1η Φεβρουαρίου 2013 και ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών) (EAT) σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τις αρχές αυτές.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες αρμοδιότητες για την άσκηση των καθηκόντων τους. Όταν οι αρμόδιες αρχές για τα θέματα που καλύπτει ο παρών κανονισμός είναι περισσότερες της μιας στην επικράτεια κράτους μέλους, το κράτος μέλος διασφαλίζει τη στενή συνεργασία των εν λόγω αρχών ώστε να είναι σε θέση να ασκήσουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους.

4. Οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν αποτελεσματικά τη συμμόρφωση των παρόχων ΥΠ με τον παρόντα κανονισμό και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της εν λόγω συμμόρφωσης. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με το άρθρο 24 της οδηγίας 2007/64/EK και το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 11

Κυρώσεις

1. Έως την 1η Φεβρουαρίου 2013, τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες και μέτρα το αργότερο την 1η Αυγούστου 2013 και την ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση τους.

2. Οι κυρώσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο δεν εφαρμόζονται στους καταναλωτές.

Άρθρο 12

Εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν πρόσφορες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων των υπηρεσιών πληρωμών, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Για τους σκοπούς αυτούς, τα κράτη μέλη ορίζουν υφιστάμενους φορείς ή, όπου κρίνεται σκόπιμο, συνιστούν νέους.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, έως την 1η Φεβρουαρίου 2013. Ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τους εν λόγω φορείς.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνο σε χρήστες ΥΠ που είναι καταναλωτές ή μόνο σε όσους είναι καταναλωτές ή πολύ μικρές επιχειρήσεις. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για οιαδήποτε τέτοια διάταξη έως την 1η Αυγούστου 2013.

Άρθρο 13

Εξουσιοδότηση

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 14, για την τροποποίηση του παραρτήματος προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη η τεχνική πρόοδος και οι εξελίξεις της αγοράς.

Άρθρο 14

Άσκηση ανατιθέμενων αρμοδιοτήτων

1. Η εξουσία για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η κατά το άρθρο 13 εξουσιοδότηση χορηγείται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 31 Μαρτίου 2012. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετίας. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτόματα για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις για μια τέτοια παράταση το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 13 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσίας που προσδιορίζεται στην απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Αμέσως μετά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 13 αρχίζει να ισχύει μόνο εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός διμήνου από την κοινοποίησή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντίρρηση. Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά τρεις μήνες.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

Έως την 1η Φεβρουαρίου 2017, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην ΕΚΤ και στην ΕΑΤ έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη, εάν κρίνεται σκόπιμο, από πρόταση.

Άρθρο 16

Μεταβατικές διατάξεις

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους παρόχους ΥΠ, έως την 1η Φεβρουαρίου 2016, να παρέχουν υπηρεσίες μετατροπής για

εθνικές πράξεις πληρωμών στους χρήστες ΥΠ, δίνοντας τη δυνατότητα στους χρήστες ΥΠ που είναι καταναλωτές να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τον BBAN αντί του κωδικού αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα με ασφαλή τεχνική μετατροπή του κωδικού BBAN του πληρωτή και του δικαιούχου στον αντίστοιχο κωδικό αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο α) του παραρτήματος. Ο εν λόγω κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών παρέχεται στον χρήστη ΥΠ που κινεί την πράξη πληρωμής, όποτε καθίσταται ενδεδειγμένο πριν από την εκτέλεση της πληρωμής. Στην περίπτωση αυτή οι πάροχοι ΥΠ δεν επιβάλλουν οιαδήποτε επιβάρυνση ή άλλες προμήθειες στους χρήστες ΥΠ, άμεσα ή έμμεσα, σε σχέση με αυτές τις υπηρεσίες μετατροπής.

2. Οι πάροχοι ΥΠ που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ και που βρίσκονται σε κράτος μέλος το οποίο δεν χρησιμοποιεί ως νόμισμά του το ευρώ συμμορφώνονται, όταν παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ, με το άρθρο 3 το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2016. Εάν, ωστόσο, καθιερωθεί το ευρώ ως το νόμισμα οποιουδήποτε από τα εν λόγω κράτη μέλη πριν από τις 31η Οκτωβρίου 2015, οι πάροχοι ΥΠ που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος συμμορφώνονται με το άρθρο 3 εντός ενός έτους από την ημερομηνία προσχώρησης του εν λόγω κράτους μέλους στη ζώνη του ευρώ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν, έως την 1η Φεβρουαρίου 2016, από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης με σωρευτικό μερίδιο αγοράς, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές πληρωμών που δημοσιεύονται ετησίως από την ΕΚΤ, λιγότερο από το 10 % του συνολικού αριθμού των πράξεων μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης, αντιστοίχως, στο σχετικό κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν, έως την 1η Φεβρουαρίου 2016, από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 τις πράξεις πληρωμής που εκκινούν μέσω κάρτας πληρωμών στο σημείο πώλησης και συνεπάγονται άμεση χρέωση προς και από λογαριασμό πληρωμών που αναγνωρίζεται με κωδικό BBAN ή IBAN.

5. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους, έως την 1η Φεβρουαρίου 2016, να εξαιρούν από την ειδική απαίτηση για χρησιμοποίηση της μορφής μηνυμάτων που καθορίζεται στο σημείο 1 στοιχείο β) του παραρτήματος, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ), τους χρήστες ΥΠ οι οποίοι δρομολογούν ή λαμβάνουν μεμονωμένες μεταφορές πίστωσης ή άμεσες χρεώσεις που ομαδοποιούνται προς διαβίβαση. Παρά την ενδεχόμενη εξαίρεση, οι πάροχοι ΥΠ υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο δ) όταν ένας χρήστης ΥΠ ζητά μια τέτοια υπηρεσία.

6. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλλουν την εφαρμογή των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή του BIC για εθνικές πράξεις πληρωμής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφοι 4, 5 και 7, έως την 1η Φεβρουαρίου 2016.

7. Εάν ένα κράτος μέλος προτίθεται να κάνει χρήση εξαίρεσης όπως προβλέπεται στις παραγράφους 1, 3, 4, 5 ή 6, το εν λόγω

κράτος μέλος ειδοποιεί σχετικά την Επιτροπή έως την 1η Φεβρουαρίου 2013 και εν συνεχεία επιτρέπει στην αρμόδια αρχή του να εξαιρέσει, κατά περίπτωση, από μέρος ή το σύνολο των απαιτήσεων του άρθρου 5, του άρθρου 6 παράγραφος 1 ή 2 και του παραρτήματος τις σχετικές πράξεις πληρωμών, όπως αναφέρονται στη σχετική παράγραφο ή εδάφιο, για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τη διάρκεια της εξαίρεσης. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις πράξεις πληρωμών που υπάγονται στην εξαίρεση και οιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή.

8. Οι πάροχοι ΥΠ που βρίσκονται σε ένα κράτος μέλος και οι χρήστες ΥΠ που κάνουν χρήση υπηρεσιών πληρωμών σε ένα κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμα το ευρώ συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις των άρθρων 4 και 5 έως την 31η Οκτωβρίου 2016 το αργότερο. Οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων πληρωμών λιανικής για ένα κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμα το ευρώ συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 2 έως την 31η Οκτωβρίου 2016 το αργότερο.

Εάν ωστόσο το ευρώ καθιερωθεί ως νόμισμα του εν λόγω κράτους μέλους πριν από την 31η Οκτωβρίου 2015, οι πάροχοι ΥΠ ή, κατά περίπτωση, οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων πληρωμών λιανικής που βρίσκονται σε αυτό το κράτος μέλος και οι χρήστες ΥΠ που κάνουν χρήση υπηρεσιών πληρωμών σε αυτό το κράτος μέλος συμμορφώνονται προς τις αντίστοιχες διατάξεις εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία το σχετικό κράτος μέλος προσχώρησε στη ζώνη του ευρώ, αλλά όχι νωρίτερα από τις αντίστοιχες ημερομηνίες που καθορίστηκαν για τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ στις 31 Μαρτίου 2012.

Άρθρο 17

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 τροποποιείται ως εξής:

1) στο άρθρο 2, το σημείο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. ως “χρηματικά ποσά” νοούνται τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα, το λογιστικό χρήμα καθώς και το ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος (*).

(*) ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7.»

2) στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι επιβαρύνσεις που χρεώνονται από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμής σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για τις διασυνοριακές πληρωμές είναι οι ίδιες με τις επιβαρύνσεις που χρεώνονται από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών πληρωμής στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών για τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές της ίδιας αξίας και με το ίδιο νόμισμα.»

3) το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 διαγράφεται·

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής δύναται να επιβάλει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής πρόσθετες επιβαρύνσεις πέραν αυτών που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, εάν ο τελευταίος δώσει εντολή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής να εκτελέσει τη διασυνοριακή πληρωμή χωρίς να κοινοποιήσει τον IBAN και, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (*), τον σχετικό BIC για τον λογαριασμό πληρωμών στο άλλο κράτος μέλος. Οι εν λόγω επιβαρύνσεις είναι οι προσηκουσες και είναι ευθυγραμμισμένες προς το κόστος. Καθορίζονται δε κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής ενημερώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής για το ποσό των πρόσθετων επιβαρύνσεων εγκαίρως και προτού ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμής δεσμευθεί από μια τέτοια συμφωνία.

(*) ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22»

4) στο άρθρο 5, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 14 Μαρτίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
N. WAMMEN

«1. Από την 1η Φεβρουαρίου 2016, τα κράτη μέλη καταργούν τις εθνικές υποχρεώσεις παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών που επιβάλλονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για τις στατιστικές του ισοζυγίου πληρωμών που αφορούν πράξεις πληρωμών των πελατών τους.»

5) το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η ημερομηνία «1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1 Φεβρουαρίου 2017»·

β) στην παράγραφο 2, η ημερομηνία «1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Φεβρουαρίου 2017»·

γ) στην παράγραφο 3, η ημερομηνία «1η Νοεμβρίου 2012» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Φεβρουαρίου 2017»·

6) το άρθρο 8 διαγράφεται.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από την ημέρα δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ (ΑΡΘΡΟ 5)

1. Εκτός από τις βασικές απαιτήσεις του άρθρου 5, οι ακόλουθες τεχνικές απαιτήσεις ισχύουν για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης και για τις πράξεις άμεσης χρέωσης:
 - α) Ο κωδικός αναγνώρισης του λογαριασμού πληρωμών που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) πρέπει να είναι ο κωδικός IBAN.
 - β) Το πρότυπο της μορφής μηνυμάτων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ) πρέπει να είναι το πρότυπο ISO 20022 XML.
 - γ) Το πεδίο δεδομένων της αποστολής πρέπει να επιτρέπει 140 χαρακτήρες. Τα καθεστώτα πληρωμών μπορούν να επιτρέπουν μεγαλύτερο αριθμό χαρακτήρων, εκτός εάν η συσκευή που χρησιμοποιείται για την αποστολή των πληροφοριών υφίσταται τεχνικούς περιορισμούς ως προς τον αριθμό των χαρακτήρων· στην περίπτωση αυτή ισχύει το τεχνικό όριο της συσκευής.
 - δ) Οι πληροφορίες αναφοράς της αποστολής και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία των δεδομένων που παρέχονται σύμφωνα με τα σημεία 2 και 3 του παρόντος παραρτήματος πρέπει να διαβιβάζονται πλήρως και χωρίς τροποποίηση μεταξύ των παρόχων ΥΠ σε ολόκληρη την αλυσίδα πληρωμών.
 - ε) Μόλις τα απαιτούμενα δεδομένα είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή, οι πράξεις πληρωμής πρέπει να επιτρέπουν την τελείως αυτόματη, ηλεκτρονική επεξεργασία σε όλα τα στάδια επεξεργασίας της αλυσίδας πληρωμών (διατεμαχική απρόσκοπτη επεξεργασία/straight-through processing ή STP), ώστε να είναι δυνατή η ηλεκτρονική διεξαγωγή του συνόλου της διαδικασίας πληρωμής χωρίς την ανάγκη εκ νέου πληκτρολόγησης ή χειρωνακτικής παρέμβασης. Αυτό πρέπει να ισχύει και για την έκτακτη διαχείριση πράξεων μεταφοράς πίστωσης και άμεσης χρέωσης, εφόσον είναι δυνατόν.
 - στ) Τα καθεστώτα πληρωμών δεν πρέπει να ορίζουν ελάχιστο όριο για το ποσό της πράξης πληρωμής που επιτρέπει τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις, αλλά δεν πρέπει να υποχρεούνται να διεκπεραιώνουν πράξεις πληρωμών μηδενικού ποσού.
 - ζ) Τα καθεστώτα πληρωμών δεν πρέπει να υποχρεούνται να εκτελούν μεταφορές πίστωσης και άμεσες χρεώσεις πέραν του ποσού των 999 999 999,99 ευρώ.
2. Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στο σημείο 1, για τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης ισχύουν οι ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α) είναι τα εξής:
 - i) το όνομα του πληρωτή ή/και ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή·
 - ii) το ποσό της μεταφοράς πίστωσης·
 - iii) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου·
 - iv) το όνομα του δικαιούχου, αν είναι διαθέσιμο·
 - v) κάθε πληροφορία αποστολής·
 - β) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β) είναι τα εξής:
 - i) το όνομα του πληρωτή·
 - ii) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή·
 - iii) το ποσό της μεταφοράς πίστωσης·
 - iv) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου·
 - v) κάθε πληροφορία αποστολής·
 - vi) κάθε κωδικός ταυτοποίησης του δικαιούχου·
 - vii) το όνομα κάθε μέρους αναφοράς του δικαιούχου·
 - viii) οιοσδήποτε σκοπός της μεταφοράς πίστωσης·
 - ix) η ενδεχόμενη κατηγορία του σκοπού της μεταφοράς πίστωσης·
 - γ) Επιπλέον, τα ακόλουθα υποχρεωτικά στοιχεία δεδομένων πρέπει να παρέχονται από τον πάροχο ΥΠ του πληρωτή στον πάροχο ΥΠ του δικαιούχου:
 - i) ο κωδικός BIC του παρόχου ΥΠ του πληρωτή (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων ΥΠ που μετέχουν στην πράξη πληρωμής)·

- ii) ο κωδικός BIC του παρόχου ΥΠ του δικαιούχου (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων ΥΠ που μετέχουν στην πράξη πληρωμής)·
 - iii) ο αναγνωριστικός κωδικός του καθεστώτος πληρωμών·
 - iv) η ημερομηνία διακανονισμού της μεταφοράς πίστωσης·
 - v) ο αριθμός αναφοράς του μηνύματος της πράξης πίστωσης από τον πάροχο ΥΠ του πληρωτή.
- δ) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο γ) είναι τα εξής:
- i) το όνομα του πληρωτή·
 - ii) το ποσό της μεταφοράς πίστωσης·
 - iii) κάθε πληροφορία αποστολής.
3. Επιπλέον των απαιτήσεων που αναφέρονται στο σημείο 1, για τις πράξεις άμεσης χρέωσης ισχύουν οι ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο i) είναι τα εξής:
- i) το είδος της άμεσης χρέωσης (επαναλαμβανόμενη, εφάπαξ, πρώτη, τελευταία ή αντιστροφή πράξης)·
 - ii) το όνομα του δικαιούχου·
 - iii) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου που θα πιστωθεί για την είσπραξη·
 - iv) το όνομα του πληρωτή, αν είναι διαθέσιμο·
 - v) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή που θα χρεωθεί για την είσπραξη·
 - vi) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής·
 - vii) εάν η εντολή του πληρωτή έχει εκδοθεί μετά τις 31 Μαρτίου 2012, η ημερομηνία υπογραφής της εντολής·
 - viii) το ποσό της είσπραξης·
 - ix) εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλον δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε, το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής που αποδίδεται από τον αρχικό δικαιούχο που εξέδωσε την εντολή·
 - x) ο αναγνωριστικός κωδικός του δικαιούχου·
 - xi) εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλο δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε, ο αναγνωριστικός κωδικός του αρχικού δικαιούχου που εξέδωσε την εντολή·
 - xii) κάθε πληροφορία αποστολής που παρέχεται από τον δικαιούχο στον πληρωτή·
 - xiii) κάθε σκοπός της μεταφοράς πίστωσης·
 - xiv) η ενδεχόμενη κατηγορία του σκοπού της μεταφοράς πίστωσης.
- β) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 3 στοιχείο β) είναι τα εξής:
- i) ο κωδικός BIC του παρόχου ΥΠ του δικαιούχου (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων ΥΠ που μετέχουν στην πράξη πληρωμής)·
 - ii) ο κωδικός BIC του παρόχου ΥΠ του πληρωτή (εκτός αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των παρόχων ΥΠ που μετέχουν στην πράξη πληρωμής)·
 - iii) το όνομα του μέρους αναφοράς του πληρωτή (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - iv) ο αναγνωριστικός κωδικός του μέρους αναφοράς του πληρωτή (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - v) το όνομα του μέρους αναφοράς του δικαιούχου (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - vi) ο αναγνωριστικός κωδικός του μέρους αναφοράς του δικαιούχου (εάν υπάρχει σε άυλη εντολή)·
 - vii) ο αναγνωριστικός κωδικός του καθεστώτος πληρωμών·
 - viii) η ημερομηνία διακανονισμού της είσπραξης·
 - ix) τα στοιχεία αναφοράς που έχουν αποδοθεί στην είσπραξη από τον πάροχο ΥΠ του δικαιούχου·

- x) το είδος της εντολής·
 - xi) το είδος της άμεσης χρέωσης (επαναλαμβανόμενη, εφάπαξ, πρώτη, τελευταία ή αντιστροφή πράξης)·
 - xii) το όνομα του δικαιούχου·
 - xiii) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου που θα πιστωθεί για την είσπραξη·
 - xiv) το όνομα του πληρωτή, αν είναι διαθέσιμο·
 - xv) ο κωδικός IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή που θα χρεωθεί για την είσπραξη·
 - xvi) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής·
 - xvii) η ημερομηνία υπογραφής της εντολής, εάν η εντολή έχει εκδοθεί από τον πληρωτή μετά τις 31 Μαρτίου 2012·
 - xviii) το ποσό της είσπραξης·
 - xix) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής που αποδόθηκε από τον αρχικό δικαιούχο που εξέδωσε την εντολή (εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλο δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε)·
 - xx) ο αναγνωριστικός κωδικός του δικαιούχου·
 - xxi) ο αναγνωριστικός κωδικός του αρχικού δικαιούχου που εξέδωσε την εντολή (εάν η εντολή έχει αναληφθεί από άλλο δικαιούχο εκτός από εκείνον που την εξέδωσε)·
 - xxii) κάθε πληροφορία αποστολής που παρέχεται από τον δικαιούχο στον πληρωτή.
- γ) Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο γ) είναι τα εξής:
- i) το μοναδικό στοιχείο αναφοράς της εντολής·
 - ii) ο αναγνωριστικός κωδικός του δικαιούχου·
 - iii) το όνομα του δικαιούχου·
 - iv) το ποσό της είσπραξης·
 - v) οιαδήποτε πληροφορία αποστολής·
 - vi) ο αναγνωριστικός κωδικός του καθεστώτος πληρωμών.
-